

Akmenų šventykloje, Norų medis ir inkilai

dija sodyboje, netoli akmenų šventyklos, plevėsuojanči atkurta senoji žemaičių veliava. Joje raudoname fone pavaizduotos dvi meškos, saugančios gyvybės, šilumos, santarvės simbolį – Saulę. „Vėliavą gavau dovanų šią vasarą prieš pat Durbės mūsų jubiliejaus paminėjimą. Vėliavą pašventinome – aš ją labai gerbiu. Atvažiavusiems pasakoju, kad tai tikroji, senoji Žemaitijos vėliava. Įsižiūrėkite – joje pavaizduotos meškos yra laisvos, be antkaklių. Tegu visi mato ir žino.“

Šalia akmenų šventyklos auga plačiai išsišakojusi obelis, Petro vadinama Norų medžiu. Pamatę spalvotais kaspinėliais ir lankytojų ant lapelių surašytais norais papuoštą obelį, imi svarstyti – gal iš tiesų šalia tokios energetiškai stiprios vietos auganti obelis turi galių išpildyti norus... Jei, žinoma, jie taikūs ir geri. Ne veltui šioje vietoje prieš pat Kalėdas apsilanko ir Kalėdų Senelis, kuris tikriausiai išpildo gerų vaikučių čia vasarą paliktus norus.

